

From: Constantin Severin]
Sent: 27 March 2007 13:16
To: Sorin Rosca Stanescu

Draga domnule Sorin Rosca Stanescu,
Un vis care parea irealizabil mi s-a implinit recent: am un prestigios agent literar, Bodtker Yuniku Agency din Oslo, Norvegia, www.yuniku.no

In 1996, dupa ce am expediat poemul meu, "Zid si neutrino" (aparut ulterior in carti si antologii din omania, Marea Britanie, Germania si SUA) celebrei edituri PENGUIN din Londra, am primit urmatorul raspuns de la departamentul editorial: suntem foarte impresionati de opera ta, dar iti recomandam sa cauti un agent literar pentru a fi acceptat de edituri importante. Am incercat in zadar in acea perioada sa-mi gasesc un agent literar important, insa niciunul nu era interesat de poezie. Stim cu totii motivul, poezia nu se vinde.

Am reluat incercarile in decembrie 2006, si am avut surpriza sa fiu acceptat de cele doua agentii literare la care am expediat poemele mele in limba engleza, insotite de un CV, New York Literary Agency din NY si Bodtker Yuniku Agency. Dupa o scurta corespondenta cu ambele si o atenta deliberare, am decis: cea de-a doua este o agentie mai serioasa. Este mai transparenta, isi respecta strict angajamentele si are o extraordinara vocatie de a se bate pentru scriitorii pe care i-a selectat.

Inca nu mi-am publicat toate proiectele mele literare si nu sustin ca opera mea ar trebui sa rupa "gura targului", dar totusi incerc sa fiu un creator autentic si ma numar probabil printre cei 2-3 scriitori romani acceptati de un agent literar occidental (eu il stiu doar pe un alt sucevean, scriitorul Norman Manea, acum cetatean american, cel mai tradus si publicat scriitor roman in strainatate, dar trecut sub tacere de "boierii mintii" din Bucuresti). Totusi nu mi se pare normal un lucru: daca veti consulta revistele noastre literare din Bucuresti in ultimii ani veti constata ca pe taramurile mioritice eu am fost deja "inmormantat" de "elitele" care conduc in prezent destinul culturii noastre. Motivul e simplu: am indraznit sa am opinii critice despre unii dintre acestia, de pilda despre Nicolae Manolescu sau Alex. Stefanescu, ambii din gruparea "Liicheanu"(anexez materialul publicat anul trecut in revista virtuala www.nordlitera.ro)

Din acel moment numele meu a fost trecut pe o "lista neagra" care circula in mod clandestin printre toti membrii gruparii, si chiar daca de pilda despre unii dintre ei nu am scris niciodata nimic, acestia ma evita si ma boicoteaza, semn ca functioneaza intre ei o sordida solidaritate oculta. Si din pacate multi detin functii cheie in institutiile noastre culturale si isi folosesc influenta pentru a-si promova, pe banii nostri, doar prietenii si "sclavii de pe plantatii", vorba domnului Gabriel Andreescu.

De aceea doresc sa va felicit pentru campania "Liicheanu" din cotidianul pe care il conduceti, e o prima incercare majora de face curatenie intr-o viata culturala care functioneaza din pacate dupa modelul celei politice.

Cu prietenie,
Constantin Severin

"Uciderea ritualică" în viața literară actuală

Constantin SEVERIN

A apărut "Istoria literaturii române contemporane 1941-2000" de suceveanul Alex. Ștefănescu, "prietenu meu", așa cum afirma chiar dânsul la o emisiune televizată, în urmă cu 7-8 ani.

Știam dinainte că voi fi exclus din lucrare, redus la tăcere printr-un act de "ucidere ritualică", deoarece în 2002 am publicat un articol, "Theodor Cazaban și fiordurile ființei", în care făceam scurte referiri și la Alex. Ștefănescu, dar și la mentorul său absolut, Nicolae Manolescu. De atunci nu mai exist pentru "România literară".

Dar iată pasajele care au deranjat atât de mult: "Când în manualele școlare ierarhia culturală ceaușistă a rămas aproape intactă, adăugându-se recent câteva nume de diletanți și anti-modele în literatură, prin grija unor "eminențe cenușii" precum Nicolae Manolescu, care a optat liber pentru scara de valori falsificată de cenzură și de jocurile unor personaje de extrema-stângă, în lucrarea "Lista lui Manolescu", era normal ca răsfățării intelectuali de pe malurile Damboviței să nu sufle o vorbă despre Theodor Cazaban"(...) "Fără îndoială, "Parages"(publicat la Gallimard, în 1963) este în același timp unul dintre cele mai frumoase romane de dragoste ale secolului al XX-lea; de aceea este incredibil că nu a fost recuperat până la ora actuală de literatura română. Oare cu ce se ocupă sutele de militanți în slujba francofoniei din universitățile noastre, dar mai ales critici literari precum Manolescu, Simion, Grigurcu, Alex. Ștefănescu ș.a., care de peste 30 de ani au pretenția să pozeze în autorități incontestabile în materie, dar mai ales să se bucure de privilegiile și jocurile de culise care derivă din această falsă aură?"

Până la publicarea articolului meu, în ianuarie 2002, în suplimentul ARTE al cotidianului sucevean "Obiectiv. Vocea Sucevei"(pe care Cazaban l-a expediat redacției de la "România literară"), Alex. Ștefănescu a scris de 3 ori despre poezia mea, de fiecare dată exagerat de elogios.

De pildă, în ianuarie 1994, Alex Ștefănescu publica în revista "Zig-Zag" un articol cu titlul incitant, "Jos conspirația tăcerii!", însoțit de două pagini de poeme semnate de mine. Îmi reamintesc acel text:"Limbajul poetic inventat de Constantin Severin este precis și penetrant, ca o rază de laser. Și tot ca o rază de laser este straniu, evocând secolul XXI, așa cum îl cunoaștem din romanele SF. Autorul (pe adevăratul său nume Constantin Lazarovici, născut la 8 februarie 1952 la Turnu Severin și stabilit de multă vreme la Suceava) este, ca formație, inginer chimist, ceea ce explică originea informațiilor științifice din poezia sa. Dar nu explică și miracolul totalei lor transfigurări. Poezia lui Constantin Severin este o știință fosforescentă, o ipostază himerică a științei (nu întâmplător volumul său de debut, publicat în 1984 la Editura Junimea din Iași, are titlul "Duminica realului").

Cel mai amplu și mai inspirat poem scris de Constantin Severin, "Zid și neutrino", replică românească a poemului "The Waste Land" de T.S. Eliot, a fost citit în manuscris de Constantin Noica și Gellu Naum, care l-au considerat remarcabil, iar în prezent are mare succes în...străinătate. În România nu se vorbește despre el. De altfel, despre Constantin Severin însuși se vorbește foarte rar. De ce? Pentru că locuiește departe de București? Pentru că are vederi anticomuniste? Pentru că publică frecvent în "România liberă" articole de mare curaj despre abuzurile săvârșite de foștii activiști ai PCR aflați în continuare la putere? Sau pur și simplu pentru că este un om de valoare, ceea ce nu se prea tolerează în România de azi?

În ceea ce ne privește, facem (ca de obicei) excepție și publicăm o parte, atât cât ne îngăduie spațiul tipografic, din acest tulburător și misterios poem, în care rămâne mereu ceva nespus și care tocmai de aceea spune mai mult decât altele".

În aceste condiții nu este deloc de mirare că în "Istoria..." lui Alex Ștefănescu au fost omiși în bloc cei mai valoroși poeți ai generației mele, Ion Mureșan, Nichita Danilov, Alexandru Mușina, Magda Cârneci, Ion Stratan, Traian T. Coșovei, Liviu Ioan Stoiciu ș.a. Nu există decât o singură explicație pentru absența unor astfel de nume: exact ca în cazul meu, Alex. Ștefănescu a transformat un proiect generos într-o vendetă personală și de grup, fiindcă toți cei amintiți au fost și sunt spirite incomode și independente, care nu sărută mâna "Nașului"...